

Programa electoral

Eleccions municipals 2019

Desbordem Tordera

CUPTordera

Índex

Economia	2
Hisenda	7
Educació i cultura	9
Patrimoni cultural.....	15
Feminisme i LGTBI.....	17
Ecologisme	20
Participació ciutadana, transparència i bon govern	22
Sobirania tecnològica	25
Serveis socials.....	28
Habitatge	30
Antiracisme i diversitat	32
Seguretat	34
Urbanisme i mobilitat.....	37

Economia

La CUP, com a organització socialista i, per tant, de classe, ha de formar part i donar suport a totes aquelles iniciatives i lluites que serveixin per recuperar drets i poders a la classe treballadora de la qual forma part de manera indissoluble. Així, la lluita pels drets laborals és una resposta a les necessitats materials alhora que ens permet apoderar el subjecte essencial per a la transformació de la societat. Considerem fonamental la classe treballadora com a motor de transformació revolucionària. Cal, doncs, promoure l'autogestió com a mitjà i fi en l'economia i en la societat, com a garantia dels drets socials i de la cura de la vida, en comptes de l'especulació i el creixement econòmic. Així, creiem que és necessària la combinació d'un sector públic fort, en què els municipis tenen molt a fer i a dir, amb els sectors estratègics de l'economia i amb participació en la gestió dels treballadors i les treballadores en el desenvolupament de l'Economia social i solidària (ESS). Tot això sense oblidar la situació d'emergència social en la qual ens trobem i en què cal que els ajuntaments es converteixin en agents actius de creació d'ocupació i de combat contra la precarització.

Planificar estratègicament (a través de plans locals) per potenciar sectors emergents (de base solidària i cooperativa) en base a la igualtat i la justícia social, amb treball de qualitat, diversificat i sobre la base d'una economia al servei de les persones. I cal fer-ho implicant el màxim d'agents socials i econòmics del territori (taules contra la crisi) per superar una realitat que afecta un gran nombre de capes de la població. Mesures de "xoc" necessàries, però que permetin assentar les bases d'un nou model econòmic, de relacions laborals, de respecte pel territori i de proximitat. Juntament amb tots aquests elements, la contractació pública té una gran transcendència en la nostra economia, tant qualitativament com quantitativament, i la posició privilegiada que ocupa l'administració pública en aquestes relacions bilaterals de la contractació la converteixen en un escenari adequat per a l'aplicació de polítiques socials, mediambientals, laborals i feministes. Les clàusules socials en la contractació pública serveixen per incorporar als procediments contractuals objectius de política social, per tal que no només contemplin el benefici econòmic. Les polítiques sostenibles promouen la inclusió de clàusules socials, ètiques i mediambientals que pretenen transformar la contractació pública en una eina per generar un impacte social que acabi beneficiant els col·lectius més vulnerables i les persones en risc d'exclusió social.

La situació econòmica de Tordera no passa pel seu millor moment. Amb més d'un 16 % d'atur i una renda familiar bruta disponible aproximadament un 25 % per sota de la mitjana catalana, molts torderencs i torderenques es veuen abocats a situacions de precarietat i pobresa degut a les desigualtats socials que pateixen. Cal, doncs, una aposta clara per la reducció de l'atur i les

desigualtats. A més, l'aposta que s'ha fet per les grans empreses i àrees comercials contribueix a aquesta situació límit.

1. Generar ocupació estable mitjançant les eines i oportunitats que presenta l'Economia Social i Solidària (ESS), dedicades sobretot a satisfer necessitats de la població no cobertes o mal cobertes.
 - 1.1. Promoció de cooperatives de treball o cooperatives de serveis de persones autònomes, agrupant-les, si es creu oportú, en espais de cotreball (també coneguts com a *coworking*).
 - 1.2. Impuls de l'emprenedoria local a través d'un espai de cotreball orientat a creadors culturals i feines d'alt contingut tecnològic
 - 1.3. Promoció, acompanyament i assessorament per a la conversió d'empreses en fallida en cooperatives de treballadors per donar continuïtat a l'empresa.
 - 1.4. Explorar els nous filons d'ocupació com reciclatge, consum sostenible i solidari, manteniment d'edificis, energies alternatives, etc. a través de l'ESS.
 - 1.5. Explorar les possibilitats que ofereix el sector primari per generar ocupació i avançar cap a la sobirania alimentària.
 - 1.6. Crear espais de suport municipals per assessorar les persones que vulguin iniciar projectes d'ESS des d'una lògica molt personalitzada i defugint la burocratització.
 - 1.7. Treballar per crear plans d'ocupació municipals destinats a defensar les classes populars, i amb clara perspectiva de gènere (trencament amb la segregació horitzontal del treball), no només com a mesures a curt termini, sinó com a forma permanent de col·laboració i coordinació entre l'ajuntament i els veïnats que permetin crear llocs de treball més estables que els actuals i que fomentin l'ESS.
 - 1.8. Promoure el model cooperativista, com a model de corresponsabilitat en el món laboral, i l'ESS en l'àmbit d'actuació dels serveis d'ocupació municipals existents.
2. Fer polítiques actives d'ocupació i intermediació laboral atenent a les diversitats sexuals i de gènere.
 - 2.1. Oferir suport tècnic a petites i mitjanes empreses per a l'elaboració de plans i/o mesures d'igualtat i no-discriminació.
 - 2.2. Sensibilitzar a petites i mitjanes empreses en matèria de no discriminació per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.
 - 2.3. Treballar per teixir aliances entre persones transsexuals, empreses privades, entitats, administració i organitzacions de l'economia social i solidària per tal de marcar agenda política en la intermediació i la inclusió de la diversitat de gènere en el món laboral.

3. Unes polítiques d'ocupació juvenil actives i estar receptiu a les demandes dels i les joves.
 - 3.1. Crear una borsa de treball juvenil que permeti donar sortida laboral a través de les empreses privades i la contractació pública en empreses públiques i serveis remunicipalitzats.
 - 3.2. Donar suport i assessorament a joves en situació de precarietat per tal d'apoderar el col·lectiu.
 - 3.3. Aglutinar, donar veu i donar suport a aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació dels drets laborals del jovent.
4. Fer polítiques actives d'ocupació i prioritització dels recursos cap a l'orientació laboral i la recerca de llocs de treball en empreses ordinàries per a les persones amb diversitat funcional i/o afectades per una malaltia mental.
 - 4.1. Impulsar els Serveis d'Integració Laboral (SIL) amb la finalitat d'afavorir la inclusió de les persones amb diversitat funcional en l'àmbit laboral.
 - 4.2. Impulsar el Programa d'Inserció Laboral (PIL) específic per a les persones afectades per malalties mentals. Tallers d'ocupació i suport per a persones amb dificultats d'inserció en empreses ordinàries.
5. Impulsar eines formatives per a la inserció laboral que estiguin al servei de les necessitats de l'emprenedoria local.
 - 5.1. Fer partícips les persones emprenedores del municipi per a detectar les necessitats pròpies de cada sector.
 - 5.2. Obrir les línies formatives a necessitats pròpies de sectors professionals que actualment no troben suport, com és el cas dels creadors culturals.
6. Canalitzar l'estalvi responsable municipal, a través de les finances ètiques, per donar suport a projectes d'interès social, cultural i ambiental, i promocionar i fer conèixer la banca ètica entre la població.
7. Promoure la sobirania alimentària, l'agroecologia, l'alimentació sana i els circuits curts de comercialització.
 - 7.1. Mitjançant els espais de promoció i les eines de cotreball mencionades, facilitar i incentivar l'accés als productes km0, com a mesura per a la sostenibilitat, com a garantia de qualitat i de retroalimentació de l'economia local.
 - 7.2. Impulsar noves eines tecnològiques de comercialització a través d'una plataforma online pública al servei del petit comerç, per poder competir amb les grans multinacionals distribuïdores, tot posant en valor els productes locals.

- 7.3. Facilitar canals de distribució i punts de venda directa de les produccions agrícoles de proximitat, promovent especialment els qui fan agricultura ecològica.
8. Promoure i donar suport obertament a la *gestió comunitària* d'espais en desús, per tal d'incentivar-ne l'ús per a la creació cultural, generar nous espais relacionals i sensibilitzar la comunitat sobre la corresponsabilitat d'aquests espais.
9. Fer unes polítiques comercials que beneficiïn el petit comerç de proximitat integrant-lo dins la trama urbana i evitant la instal·lació de superfícies comercials.
 - 9.1. Revertir el planejament urbanístic actual que potencia la instal·lació de grans superfícies comercials a l'eix de la N-II, en detriment del petit comerç.
 - 9.2. Fer una política de fiscalitat que gravi molt més les mitjanes i grans superfícies que al petit comerç aplicant l'IBI diferenciat.
 - 9.3. Dinamitzar el comerç local mitjançant cooperatives de serveis que agrupin el comerç local.
 - 9.4. Creació de monedes locals per fomentar el comerç local i de proximitat.
 - 9.5. Recuperant en forma cooperativa o associativa negocis culturals o comercials a punt de tancar.
 - 9.6. Prendre el mercat municipal com a eix del comerç en detriment del model de centres comercials que giren al voltant de grans supermercats.
 - 9.7. Utilitzar el potencial de la sobirania alimentària per dinamitzar el petit comerç local i de barri.
 - 9.8. Fer polítiques actives que fomentin l'ocupació de locals comercials buits a través d'estratègies de reactivació efímera afavorint-ne la cessió temporal a artistes, entitats o organitzant-hi activitats artístiques o culturals.
10. Ajudar els veïnats a autoorganitzar-se per resoldre necessitats quotidianes mitjançant bancs del temps, grups de criança compartida, grups de consum agroecològic, tallers de reparació comunitaris, etc.
11. Impulsar auditories a tots aquells serveis socials privatitzats o externalitzats com l'aigua, el servei de recollida d'escombraries, els serveis funeraris, els serveis d'escola bressol, serveis de geriatria, de menjador escolar i d'autobús.
 - 11.1. Caminar cap a uns serveis de gestió pública al servei dels ciutadans.
12. Treballar per mancomunar serveis amb altres municipis, per tal de fer-ne una gestió més eficient.

13. Promoure un model de sector primari sostenible ecològicament i que creï ocupació de qualitat i estable.
14. Impulsar espais com la Fira Mercat del Ram, el mercat dels diumenges al centre i dels dijous a Sant Pere com a mecanismes de dinamització econòmica i social que aportin vida al municipi.

Hisenda

Partint de la idea que un pressupost és un fet polític, hem de vetllar perquè incorpori els principals valors i principis polítics que ens defineixen com la justícia social, el repartiment de la riquesa i el treball, la municipalització de béns i serveis, l'austeritat com a forma de fer el màxim possible amb el mínim de recursos (i no l'"austericidi"), l'educació, la cultura com a espai de creació, la transformació i la cohesió social i temes transversals com l'aprofundiment democràtic, la transparència, les polítiques de gènere o la sostenibilitat.

Així, doncs, des d'un posicionament d'esquerres, la CUP ha d'impulsar un pressupost municipal amb un augment de la despesa social i unes ordenances fiscals progressives per tal de fer una efectiva redistribució de la renda.

La fiscalitat progressiva té per objectiu racionalitzar la recaptació d'impostos i el cobrament de taxes i preus públics d'acord amb criteris de progressivitat, justícia social, cura del medi ambient, solidaritat i perspectiva de gènere. És un sistema de tarificació que té en compte criteris de renda a l'hora de determinar el valor a aportar de cada contribuent: com més alta sigui la renda més contribució rebrà el contribuent, i a l'inrevés. L'objectiu ha de ser que el màxim possible de persones entrin dins del sistema de tarificació. Com que el marge de maniobra que tenen els municipis en els impostos és baix, ja que venen determinats per la Llei d'hisendes locals, aquesta tarificació només serà possible aplicar-la a taxes i preus públics. Cal tenir en compte, també, el personal de què disposa cada ajuntament per aplicar-la a una quantitat o altra de serveis.

1. Desplegar una política d'hisenda municipal basada en la justícia distributiva, a través de la tributació progressiva en totes aquelles taxes i preus públics on sigui possible fer-ho per capacitat administrativa i viabilitat política de cada municipi.
 - 1.1. Fer una tarificació el més progressiva possible per garantir que el màxim de persones hi siguin englobades, evitant que la majoria quedin al tram no bonificat.
 - 1.2. Evitar la descapitalització de l'ajuntament fent una gestió sostenible del sistema de redistribució de la renda. Les famílies amb més renda han de cobrir la part que deixen de cobrir les famílies amb rendes més baixes.
 - 1.3. Fer pedagogia sobre què és la fiscalitat progressiva i perquè es decideix aplicar.
2. Suprimir o rebaixar les taxes sobre serveis essencials ja que són ingressos que no tenen en compte la renda de la ciutadania i, per tant, repercuteixen més sobre qui menys té. Cal prendre aquesta mesura quan no sigui possible aplicar la fiscalitat progressiva.

3. Explorar i portar al màxim de les seves possibilitats la Llei d'hisendes locals en relació a l'IBI per fer-lo un impost més progressiu i redistributiu i permetre la mobilització d'habitatge buit.
4. Fer de la taxa de recollida, tractament i eliminació d'escombraries un incentiu per millorar la quantitat i qualitat del reciclatge.
 - 4.1. Introduir el pagament per generació per tal d'aconseguir que qui menys recicli, més pagui.
 - 4.2. Introduir criteris de recollida en comerços no només segons superfície, sinó que gravin especialment aquells que no
 - 4.3. Valorar la possibilitat d'introduir criteris indirectes de renda aplicant un diferencial en funció de la tipologia de trama urbana i gravant més els barris de xalets que els d'habitatge compacte. La justificació s'hauria de fer en base al menor cost que implica fer la recollida d'escombraries en barris de trama urbana compacta.
5. La taxa pel subministrament d'aigua ha d'incentivar l'estalvi i ser al més progressiva possible en funció del consum.
 - 5.1. Eliminar els consums mínims de la taxa, que desincentiven l'estalvi i fomenten el malbaratament.
 - 5.2. Fer que els trams de consum siguin com més progressius millor, evitant que la gran majoria d'habitatges estiguin al primer tram.
 - 5.3. Evitar sobrecarregar la part fixa de la taxa (quota de servei).
6. Evitar els discursos fàcils que proposen abaixar els impostos, i apostar per la fiscalitat progressiva amb perspectiva social, ambiental i de gènere per fer una fiscalitat municipal molt més justa que esdevingui un element de redistribució de la riquesa dins dels límits d'actuació d'un municipi en aquest àmbit.

Educació i cultura

En el context contemporani de societat del coneixement, la competència cultural i creativa és essencial per al creixement personal, la inserció en el món laboral i, alhora, per a la integració i la cohesió social. La creativitat està estretament relacionada amb la complexitat, amb la hibridació i el mestissatge a la interrelació entre passat, present i futur i es dibuixa en aquest sentit com a factor de creixement econòmic i social. Econòmic perquè obre les portes a àmbits laborals vinculats al territori i les identitats culturals, personal perquè permet entendre's millor a hom mateix i social perquè permet valorar en positiu la diversitat de maneres de veure el món, la construcció de les identitats i el sentiment de pertinença.

La participació en la vida cultural és un dret fonamental vinculat estretament a la llibertat d'opcions en la construcció de les identitats i a la possibilitat d'accedir i contribuir en l'activitat cultural, ja sigui de manera social i lúdica o professional.

L'accessibilitat, equitat i foment de la participació en l'educació i la cultura. Les necessitats culturals i educatives de la ciutadania, tant en la vida privada com pública, xoquen amb certes barreres tant econòmiques com socials, que dificulten que les iniciatives arribin a tota la ciutadania. Així mateix, la participació ha d'esdevenir un mecanisme regit per la igualtat, però també de foment de la mateixa. D'acord amb el dret universal a participar en la vida cultural, les polítiques públiques han de tendir a fer possible la inclusió de tota la ciutadania en la presa de decisions així com, l'accés a la diversitat de formes i expressions culturals presents al municipi.

La densa i rica activitat cultural del municipi precisa de mecanismes de promoció de la participació que facilitin la interrelació entre els agents i l'accés a la ciutadania. L'educació com a mitjà de sensibilització envers la cultura i foment de la participació ha de ser un puntal en aquest objectiu.

El foment de la participació cultural ha de garantir arribar a més ciutadans i ciutadanes, tot trencant amb les barreres invisibles que impermeabilitzen les propostes, dificulten l'intercanvi d'experiències i limiten l'accés a la cultura. Així doncs, ha de permetre teixir una societat més unida, amb més capacitat de decisió sobre les polítiques municipals i una actitud constructiva.

Potenciar la innovació educativa. La competència cultural i artística és cada cop més present en els criteris d'avaluació que es determinen des de l'educació formal, així com que molts dels processos de renovació pedagògica situen el foment de la creativitat com un dels reptes fonamentals del segle XXI. Aquest objectiu ens situa en línia amb les tendències que la UNESCO, la Unió Europea i la OCDE estan determinant en relació a l'educació en i des de les arts.

Governança i transversalitat de l'educació. Articular la governança dels sistemes educatius d'un municipi implica necessàriament trencar amb les inèrcies i maneres d'actuar tradicionals que han mantingut separats ambdós escenaris. Els consells com a espais de participació hauran de definir-se en funció dels col·lectius i les seves demandes específiques, algunes de les quals podran ser ateses des de l'acció cultural. Cal anar més enllà dels consells escolars.

En el cas dels professionals en un dels dos àmbits de treball, l'educatiu hauran d'entrar en diàleg entre ells i compartir espais, recursos i oportunitats. Pel que fa als i les ciutadanes caldrà posar a disposició espais de participació on es fomenti la posada en comú de les necessitats i experiències educatives.

1. L'educació i la cultura, espais d'interrelació i transmissió de valors.
 - 1.1. La llengua catalana com a eina d'integració de la població nouvinguda. Proactivitat de l'administració en la garantia de l'accés a l'aprenentatge de la llengua.
 - 1.2. Impuls de formes d'intercanvi cultural entre la població nouvinguda i la població nascuda al municipi, oferint espais de trobada, per a la comprensió d'altres tradicions, formes de vida i perspectives, enfocant-ho cap a l'educació en el respecte, la convivència i la prevenció de l'extremisme.
 - 1.3. Introducció en les festes populars locals d'iniciatives solidàries i per la pau, incorporant propostes educatives i artístiques que posin sobre la taula els conflictes i riqueses fruit de la diversitat.
 - 1.4. Foment d'espais educatius i culturals comuns descentralitzats. Espai per a estudi i reforç escolar en zones disseminades i urbanitzacions.
 - 1.5. Lluita contra la segregació escolar fomentant una distribució més heterogènia de l'alumnat i impulsant nous espais d'interrelació, mitjançant una aposta estratègica per l'educació en el lleure.
2. Implicar les famílies en la trajectòria educativa dels fills i filles tant en l'àmbit escolar com en l'extraescolar.
 - 2.1. Crear un òrgan de coordinació de les AMPAs i AFAs que elabori propostes formatives per a famílies i que garanteixi la participació de les famílies en les polítiques educatives del municipi.
 - 2.2. Obertura del Consell Escolar Municipal a Consell Educatiu Municipal, que doni cabuda als altres agents educatius del municipi, reforçant el pes de l'educació dins i fora de les aules.

3. Impuls de Formació Professional que ofereixi noves eines per a l'emprenedoria, treballant conjuntament amb altres ajuntaments de la Baixa Tordera.
4. Potenciar els espais d'educació no formal com a espai d'interrelació de diferents col·lectius. Impuls de les entitats de l'educació en el lleure, donant resposta a les seves necessitats i facilitant noves eines logístiques, formatives, etc.
5. Gestió directa dels centres de responsabilitat municipal: que siguin de gestió directa municipal, incloent-hi els serveis complementaris, com el menjador.
6. Garantir el manteniment adequat de les escoles.
 - 6.1. Incloent de forma específica l'apartat de calefacció o, en el seu cas, protecció de la insolació i excés de temperatura durant els mesos d'estiu. Assegurar amb els proveïdors uns temps de resposta correctes, en cas de necessitar-se una actuació correctiva en algun dels àmbits més importants.
7. Ubicar l'educació com a eina estratègica per a la cohesió social.
 - 7.1. L'educació al llarg de la vida com a factor d'apoderament, creixement personal i de cohesió social.
 - 7.2. Assolir una distribució heterogènia de l'alumnat per evitar la segregació.
 - 7.3. Fer una lliga multiesportiva entre veïnats —centrífuga¹—, per estimular la interacció entre la ciutadania trencant les barreres que generen la distància entre urbanitzacions, els factors socioeconòmics, socioculturals, d'origen, etc.
8. Implicar les famílies en la trajectòria educativa dels fills i filles tant en l'àmbit escolar com en l'extraescolar.
 - 8.1. Crear un òrgan de coordinació de les AMPAs i AFAs que elabori propostes formatives per a famílies i que garanteixi la participació de les famílies en les polítiques educatives del municipi.
 - 8.2. Programació d'activitats d'educació en el lleure per a famílies, que abordin l'educació en valors i el civisme, entre d'altres.
9. Impulsar programes d'aprenentatge-servei.

¹ Duem les iniciatives municipals a tots els racons del terme municipal. Les iniciatives centrífugues pretenen desplegar la tasca de l'Ajuntament a tot el territori i incentivar el coneixement de la diversitat del municipi.

10. Promoure la mentoria social.
11. Posar en valor la formació al llarg de la vida.
12. Democratitzar l'accés a l'educació no formal: en el lleure, artística, d'idiomes estrangers, etc. I a la programació i creació cultural.
 - 12.1. Tarificació social en les ofertes d'educació no formal.
 - 12.2. Coordinació de l'oferta d'extraescolars per tal de cobrir de forma més eficaç la demanda educativa i poder oferir noves propostes.
 - 12.3. Introducció de noves propostes artístiques en l'oferta educativa d'extraescolars.
 - 12.4. Garantir l'accés dels col·lectius vulnerables a les programacions i propostes culturals i a l'oferta educativa del municipi.
 - 12.5. Exercir el dret a la creació artística en l'era digital.
13. Contribuir al paper educatiu dels serveis i equipaments culturals i esportius.
 - 13.1. Coordinació d'entitats esportives i culturals amb un equip de pedagogues municipals per tal d'incorporar la perspectiva educativa a la seva activitat.
 - 13.2. Impuls de projectes educatius vinculats als equipaments culturals del municipi.
 - 13.3. Propostes culturals per a joves i infants dissabte a la tarda: facilitem i impulsem que el col·lectiu d'infants i joves es desplaçi al centre i conegui el Clavé com a recurs cultural –proposta centrípeta²–.
 - 13.4. Fomentar una major diversitat d'expressions, que permetin el creixement de la capacitat crítica de la ciutadania, individual i col·lectiva.
14. Facilitar les transicions i promoure les segones oportunitats educatives per combatre l'absentisme i l'abandonament escolar prematur.
15. Hibridar l'educació competencial amb l'educació artística per tal d'augmentar els impactes educatius en convivència, coresponsabilitat, respecte, autoestima, iniciativa personal, treball en equip, etc.
 - 15.1. Espais educatius i culturals de proximitat: acostem els serveis educatius i culturals als veïnats i urbanitzacions més allunyats, com suports educatius, serveis de biblioteca mòbil, etc. –proposta centrífuga³–.

² Acostem els serveis i equipaments del municipi a tota la ciutadania i en fomentem l'ús i la interacció.

³ Duem els serveis culturals i educatius a prop dels usuaris.

- 15.2. Disposar d'espais on desenvolupar la creativitat i les capacitats tecnològiques, per contribuir a generar idees innovadores i a construir societats més flexibles.
 - 15.3. Inserció d'activitats artístiques dins l'horari lectiu que estimulin la creativitat i la iniciativa personal. Establir convenis que permetin el treball conjunt de docents i artistes en els centres d'ensenyament públic.
16. Sensibilitzar la societat sobre el paper central de l'educació.
- 16.1. Jornades sobre innovació educativa des de la perspectiva 360º.
 - 16.2. Tordera Ciutat Educadora: adhesió a l'Associació Internacional de Ciutats Educadores i compromís amb la Carta de Ciutats Educadores. Les polítiques municipals, en tots els àmbits, prenen una perspectiva educativa.
17. Impulsar la introducció de recursos digitals que fomentin la lectura, etc.
18. Impulsar formes de presa de decisions més transparents i participatives en l'àmbit de les polítiques educatives.
- 18.1. Ampliar el Consell Escolar Municipal a Consell Educatiu Municipal, incloent des de l'educació infantil fins a l'educació d'adults, passant per les entitats d'educació en el lleure, de forma integral i coordinada.
19. Crear eines de participació per a infants i adolescents que garanteixin la seva participació i eduquin en els hàbits de participació ciutadana.
20. Millorar les oportunitats educatives mitjançant una millor connexió dels temps i els espais comunitaris.
21. Repensem la gestió dels serveis i equipaments culturals per a millorar-ne la sostenibilitat i impulsar-ne la tasca.
- 21.1. Auditoria de la gestió del Teatre Clavé. Foment i ampliació de la seva utilització. Fer-lo accessible a tots el col·lectius, associacions i entitats de Tordera.
22. Promoció de les entitats i associacions.
- 22.1. Facilitar espais que donin resposta a les necessitats pròpies de la seva activitat.
 - 22.2. Facilitar la coordinació, de forma transversal, entre elles i intensificar-la amb l'Ajuntament.
 - 22.3. Seguiment de la seva activitat i proactivitat, des de l'Ajuntament a l'hora de copsar les seves necessitats, detectar-les i solucionar-les.
 - 22.4. Oferir eines formatives a les entitats del tercer sector, destinades a solucionar les necessitats pròpies de la seva activitat i a incrementar el seu impacte social.

23. Impuls dels creadors culturals com a part implícita de la dinamització econòmica.
- 23.1. Assessorament sobre l'accés a subvencions públiques i acompanyament en el disseny i desenvolupament de noves iniciatives.
 - 23.2. Suport per a facilitar espais de difusió i exhibició.
 - 23.3. Construcció de noves sinergies amb agents culturals i educatius locals.
 - 23.4. Participació en projectes per a la inclusió social que canalitzin les expressions artístiques com a forma d'interrelació.

Patrimoni cultural

Part indissociable de la nostra identitat local, el patrimoni cultural té un paper cabdal en el sentiment de pertinença al lloc on hem nascut o on vivim, com a llegat físic o immaterial de la societat. El deure de l'administració pública envers la població és el de garantir l'accés, el coneixement, la sensibilització i la participació en el patrimoni, garantint-ne així la pervivència per a les generacions futures i el gaudi per a les presents.

1. Recuperació del patrimoni cultural, per tal de prevenir-ne el deteriorament i/o la desaparició.
 - 1.1. Renovar el catàleg de Patrimoni del municipi, fent efectiva la protecció i responsabilitat que correspon a l'Ajuntament envers tot Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) i Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).
 - 1.2. Estudi mitjançant un programa d'excavació arqueològica del recinte del Monestir de Roca-Rossa, comptant amb la participació de voluntaris locals i estudiants sota la direcció d'un equip d'arqueòlegs.
 - 1.3. Dinamització de l'Arxiu Municipal. Independentment de l'avenç de les obres previstes per al nou espai, incentivar la recollida i preservació de materials que la població vulgui cedir a l'Ajuntament.
 - 1.4. Recuperació de la memòria oral mitjançant entrevistes a torderencs i torderenques de la tercera edat. Publicació dels materials resultants i sistematització de la informació a l'Arxiu Municipal.
2. Difusió del patrimoni local per a la sensibilització i apoderament per part de la ciutadania.
 - 2.1. Obertura d'espais patrimonials en el marc de les Jornades Europees del Patrimoni o similars, per a permetre l'accés a la ciutadania a espais com el campanar de l'Església de Sant Esteve, la Torre de Can Toni Joan, entre d'altres.
 - 2.2. Restauració i conservació dels béns patrimonials oberta a la participació de la ciutadania, per tal de conèixer-ne el valor i la fragilitat.
 - 2.3. Premi a treballs de recerca de batxillerat sobre història local, tot oferint assessorament des de l'Ajuntament sobre recursos per a la recerca.
 - 2.4. Difusió de la memòria del patrimoni desaparegut, a través de panells i eines tecnològiques, en casos com l'antiga estació de tren o L'Amistat, edificis imprescindibles per a la comprensió de la història local.
 - 2.5. Publicació de propostes d'itineraris patrimonials en plataformes com la revista El Pont de Ferro, acompanyades d'activitats programades per a la població.

- 2.6. Mostres d'oficis tradicionals que il·lustrin la vida al món local i rural antigament i com la industrialització el va transformar.
 - 2.7. Desenvolupament d'experiències culturals que impliquin la ciutadania local per posar en valor el patrimoni des d'una perspectiva inclusiva.
 - 2.8. Creació de recursos educatius sobre el patrimoni en col·laboració amb centres educatius i entitats del municipi per al seu ús en l'etapa de l'educació obligatòria, garantint-ne el coneixement i sensibilització entre tot l'alumnat.
3. Foment de la recerca.
 - 3.1. Cooperar amb el Cercle d'Història de Tordera per tal de definir uns objectius estratègics en la investigació de la història local.
 - 3.2. Complementar la Beca de Recerca Salvador Vendrell amb el suport i assessorament per a facilitar la tasca als sol·licitants.

Feminisme i LGTBI

Entenem el feminisme com una pràctica i lluita per la llibertat, la igualtat, la justícia i la no discriminació, exclusió o explotació de les dones pel fet de ser-ho. El feminisme lluita per fer front a unes estructures socials, culturals, polítiques i econòmiques: el patriarcat i el capitalisme, que possibiliten i estimulen desigualtats en les quals les dones estan ubicades de manera subordinada. La CUP apostem pel feminisme de classe, adreçat a conquerir condicions materials de vida dignes pel conjunt de les dones, un feminisme que porta intrínseca la mirada interseccional, per tal de donar una resposta més global i completa als creuaments entre els diferents eixos de desigualtat: gènere, origen ètnic, classe social, diversitat funcional, edat, opció sexual, expressió de gènere o identitat de gènere. Per tots aquests motius apostem per treballar per uns municipis feministes que posin al centre del funcionament social la reproducció de la vida, la generació de condicions materials de vida dignes per a les classes populars en general i per a les dones en particular, i que treballin per a un abordatge integral de les violències patriarcals i masclistes. Alhora, som conscients de la realitat de violència i discriminació que el cisheteropatriarcat imposa també al col·lectiu LGTBI. Les persones LGTBI de classe treballadora també estan afectades per un capitalisme que ens considera des de no productives fins a un nínxol objecte de mercantilització.

El municipalisme feminista de la CUP ha de lluitar contra l'exclusió de les persones LGTBI de les diverses instàncies socials, educatives, laborals, culturals, polítiques i econòmiques i construir nous models de pobles i ciutats que garanteixin la plena participació en tots els àmbits i que siguin lliures de totes les formes de LGTBIfòbia. D'aquesta manera, pensem que l'extensió arreu del territori d'un municipalisme feminista no passa només per allò que es pot fer des dels ajuntaments, sinó que passa perquè sigui el conjunt de la societat, de les seves institucions i de tots els àmbits en els quals la societat s'articula —econòmic, polític, social, educatiu i cultural— qui posi al centre les necessitats, les reivindicacions i les lluites de les dones i persones LGTBI de classe treballadora.

A Tordera cal, doncs, incentivar el teixit associatiu en clau feminista, aplicar la perspectiva de gènere en les polítiques públiques i fomentar la formació i sensibilització en la perspectiva de gènere.

1. L'impuls des dels ajuntaments dels instruments necessaris per fer polítiques transversals feministes i per l'eliminació de les desigualtats i violències que es deriven de l'opció sexual, l'expressió de gènere i la identitat de gènere. Tot el treball que es realitzi des de l'Ajuntament haurà d'incorporar una perspectiva interseccional i, per tant, necessàriament haurà de tenir

en compte una perspectiva de classe, antiracista i anticolonial que tingui en compte les diversitats funcionals, i haurà de promoure la coordinació i el treball conjunt amb les àrees i les oficines municipals que treballin aquestes qüestions.

2. Oferir orientació personal i familiar en els àmbits socio sanitari, laboral i legal de forma especialitzada i específica per l'apoderament del col·lectiu LGBTI, així com assessorar individualment persones LGBTI en punts específics, especialitzats i permanents.
3. Garantir que totes les fases de l'abordatge de la violència masclista es fan des d'una perspectiva feminista i de manera coherent en els diferents àmbits del municipi. Cal treballar per uns circuits que posin al centre les supervivents de violència masclista, el seu benestar i recuperació.
4. Crear protocols de prevenció d'agressions masclistes i LGBTIfòbiques per les festes majors dels municipis i altres activitats d'oci. Establiment d'un punt lila on informar i denunciar sobre les violències masclistes.
5. Vetllar per la difusió de campanyes institucionals de sensibilització enfront de les violències masclistes i LGBTIfòbiques.
6. Generar un ambient de conscienciació contra l'assetjament laboral per raó d'opció sexual o d'identitat de gènere, amb accions que ajudin a l'apoderament de les persones LGBTI per visibilitzar-se tal com són.
7. Defensar una educació igualitària que vagi des dels currículums escolars fins al contingut dels mitjans de comunicació del municipi, que se centri en acabar amb la socialització de gènere, la creació de rols i els estereotips imposats en funció del sexe amb el qual naixem.
8. Fomentar que s'abordin a les escoles públiques els temes de desenvolupament i salut sexual i reproductiva d'una manera integral, feminista, no criminalitzadora de les opcions sexuals i identitats sexuals diverses i sobretot no centrada en la penetració.
9. Adoptar mesures contra l'assetjament escolar per raó d'orientació sexual, expressió o identitat de gènere i posar en pràctica protocols específics contra LGBTIfòbia als centres educatius municipals.
10. Elaborar recursos pedagògics específics sobre diversitat sexual i de gènere.
11. Fomentar el treball sobre diversitat sexual i de gènere als claustres del professorat promovent polítiques de coeducació que introdueixin la perspectiva LGBTI en el currículum escolar.

12. Crear mecanismes per incorporar la perspectiva LGBTI en les polítiques de salut a fi que incloguin la diversitat sexual i de gènere d'una forma transversal.
13. Promoure campanyes preventives específiques que alertin del risc de contraure Infeccions de transmissió sexual (ITS), fer campanyes de foment de les proves de forma periòdica i donar a conèixer els diferents espais on es poden dur a terme.
14. Treballar per implementar plans urbanístics amb perspectiva de gènere i fer una anàlisi de gènere de l'urbanisme dels pobles i ciutats, per generar espais que promoguin la igualtat des d'una perspectiva feminista. Per exemple, cal acabar amb el model binari de gènere dels diferents espais públics municipals, com és el cas dels lavabos, i fomentar espais segurs per a les persones transsexuals en els diferents llocs que sigui necessari: als vestidors, per exemple, cal oferir opcions de canviadors i dutxes individuals.
15. Treballar per la recuperació de la memòria de les dones en els municipis, viles i ciutats amb plans específics per tal de situar-les com a elements imprescindibles de la nostra història.
16. Regular la publicitat i la propaganda al municipi. Cal tenir tolerància zero amb la publicitat masclista, racista, LGBTIfòbica o xenòfoba.
17. Articular un teixit associatiu i popular feminista, que generi l'apoderament de les dones i que ajudi a promoure, facilitar i desplegar les més àmplies aliances feministes als municipis.
18. Municipalitzar els serveis de cura a les persones, demostrant el compromís de les administracions municipals de posar la vida al centre; trencar amb la divisió sexual del treball i contribuir a una adequada distribució dels treballs reproductius i de cures.

Ecologisme

Tordera és un municipi amb molta extensió i gran quantitat d'hàbitats i zones d'alt interès i valor natural. A més, el percentatge de deixalles reciclades que tenim es troba sensiblement per sota la mitjana. Cal contrarestar l'impacte mediambiental de la població de Tordera per tal de contribuir a combatre l'emergència climàtica. És per això que basem aquest apartat en els següents punts:

1. Auditar el servei de recollida d'escombraries i d'abastiment d'aigua. Caminar cap a una gestió pública dels serveis bàsics essencials. A través de la participació ciutadana i de l'Administració, treballar per construir l'alternativa pública al servei privatitzat de recollida d'escombraries.
2. Promoure campanyes de sensibilització i conscienciació entre la població per fomentar el reciclatge i la reducció dels residus generats. Tordera és un dels pobles de Catalunya on menys es contribueix en el reciclatge, i és per això que cal caminar cap a un nou model que generi el menor nombre de residus possible i sigui ecològicament responsable.
 - 2.1. Ús d'expressions culturals per a la sensibilització en la necessitat que l'activitat de l'ésser humà sigui sostenible.
 - 2.2. Introducció d'aquestes propostes en l'activitat dels centres educatius en forma de projecte de llarga durada.
 - 2.3. Crear un protocol de bones pràctiques per introduir la recollida selectiva en totes les activitats públiques dutes a terme per l'ajuntament, privats o per entitats sense ànim de lucre.
3. Treballar perquè els serveis de recollida d'escombraries separin els residus en espais com el mercat del diumenge.
4. Quant als espais naturals, crear un Pla de gestió dels diferents espais naturals i zones humides d'alt valor ecològic que tingui en compte les particularitats de cada espai.
 - 4.1. Establir un acord de custòdia amb una entitat ecologista local d'espais humits de la Xarxa Natura 2000.
 - 4.2. Treballar per frenar el retrocés dels espais naturals malmesos, protegir-los i mantenir-los, especialment els Estanys de Can Torrent, de la Júlia i de la Roureda.
 - 4.3. Dur a terme amb la màxima urgència les accions mínimes per recuperar l'espai devastat de la Roureda de Can Verdalet que va ser talat el passat abril de 2018.
5. Fomentar l'ús d'energies alternatives i renovables entre la ciutadania.

- 5.1. Difondre i informar la ciutadania sobre noves tecnologies i recursos que facin ús de les energies renovables.
- 5.2. Oferir assessorament i suport tècnic per a que els particulars per incentivar la instal·lació de fonts que facin ús d'energies renovables.
- 5.3. Oferir carregadors de cotxes elèctrics que permetin que els propietaris de vehicles elèctrics es desplacin fins a Tordera.

Participació ciutadana, transparència i bon govern

Per nosaltres el municipalisme ha de ser una eina per ajudar a construir un país equilibrat territorialment i equitatiu socialment. Apostem per un model d'acció i gestió política que traslladi el pes de les decisions a les institucions més properes a la població, creant així un nou model d'articulació territorial i institucional que permeti construir un país on convisquin diferents realitats, respectant la idiosincràsia de cada realitat social, que es troba condicionada per diversos factors com el nombre d'habitants, els costums, les activitats econòmiques del municipi i l'entorn natural.

Més enllà de la gestió concreta, compromesa i eficaç de la institució, defensem que és imprescindible el protagonisme veïnal i popular, perquè les polítiques desplegades des dels municipis s'han de centrar en la consecució de sobiranes (productiva, alimentària, energètica, residencial, cultural, reproductiva...) que han de ser guanyades i, en alguns casos, recuperades per veïns i veïnes organitzats en autèntics moviments populars.

1. Canviar la dinàmica municipal i fomentar la proactivitat de l'Ajuntament. Crear espais de debat, treball i canalització de propostes en tots els àmbits de l'Ajuntament.
2. Donar major rellevància als pressupostos participatius. Dotar-los d'una major partida pressupostària, promoure la participació d'un major nombre de persones i impulsar taules i espais de treball compartit d'aquestes propostes.
3. Desenvolupar mecanismes i instruments de participació popular directa que fugin de les dinàmiques de la mera gestió municipal, ja que només així podrem avançar en veritables projectes de transformació dels nostres pobles i ciutats; ens comprometem a aportar equips d'assessorament tècnic, administratiu i jurídic als moviments populars que es puguin confrontar amb els arguments de l'aparell institucional que sovint oposen límits legalistes o tècnics per evitar polítiques transformadores que posen en qüestió els límits del marc legal vigent.
4. La lluita contra la corrupció i les polítiques clientelars ha de ser un eix bàsic de la nostra acció municipal, promovent, si és necessari, auditories de la gestió i el deute, i reduint l'ús de tots aquells mecanismes institucionals que l'alimenten: gestió indirecta i òrgans dependents opacs i sense control públic. Per això apostem per una gestió directa i democràtica dels serveis municipals. a. Lluitar contra la corrupció i el nepotisme, si és necessari mitjançant auditories, i denunciar les despeses sumptuàries de caire electoralista o amb finalitat clientelar. Sovint s'han malbaratat recursos públics en equipaments o infraestructures

sobredimensionades, si no és que són innecessàries. b. Controlar d'una manera estricta el compliment dels contractes de prestacions de serveis urbans. c. Analitzar la transparència de dades i la seva publicació, actualitzada i entenedora.

5. Fer front al poder dels oligopolis energètics i a les empreses de serveis que fan negoci amb els béns naturals comuns (aigua, sòl, vent, energia solar...) i amb els serveis públics (gestió de residus, neteges...) desenvolupant els serveis de forma directa o buscant alternatives i prioritant criteris de sostenibilitat, equitat i drets laborals en les noves concessions.
6. Promoure figures de proximitat com síndics de greuges municipals / locals per tal que tothom pugui expressar inquietuds i denúncies de la manera més lliure i segura possible.
7. Mesures que han de suposar que es garanteixi una informació municipal clara i objectiva, que es lluiti contra qualsevol forma de clientelisme i que s'estableixi un control popular de l'acció de govern.
 - 7.1. Controlar els sous dels regidors i regidores. S'han de reduir els sous dels regidors per anivellar-los a la mitjana de sous de la població del municipi. Per aquesta raó, caldria una revisió immediata que estigui en relació amb el salari mínim interprofessional.
 - 7.2. Obligar a fer una declaració d'interessos als regidors i regidores. Aquesta declaració s'haurà de realitzar no només en el moment d'acceptar el càrrec, sinó també en el de deixar-lo.
 - 7.3. Obligar els regidors i les regidores a presentar la seva declaració de renda anual a intervenció, que igualment quedarà en el registre d'interessos sota custòdia de secretaria.
 - 7.4. Obligar els partits polítics representats en el plenari a presentar anualment al secretari municipal o a l'interventor la declaració anual de despeses i ingressos del seu partit.
 - 7.5. Tenir l'obligació de fer públics els crèdits obtinguts d'una entitat financera, en cas que se sol·licitin per part d'algun partit polític representat a l'Ajuntament.
 - 7.6. Tenir l'obligació de fer públiques al web de l'Ajuntament totes les dades que fan referència als ingressos dels regidors i regidores i dels grups municipals.
 - 7.7. Impedir que es puguin acceptar càrrecs de confiança a l'administració pública que no hagin seguit un procés d'ocupació just. Per avançar cap a una societat més justa en la qual tothom tingui les mateixes oportunitats, cal impulsar polítiques de contractació de personal transparents i objectives que impedeixin l'aparició de pràctiques clientelars.

7.8. Exigir la transparència municipal i la lluita contra la corrupció. Els membres de la Candidatura d'unitat popular defensem la màxima transparència en la gestió municipal com a element vertebrador de la qualitat democràtica de l'Ajuntament.

Sobirania tecnològica

Des de la CUP assumim les estratègies municipals per a l'apoderament digital, elaborades per un conjunt d'entitats agrupades sota l'apoderament digital. La tecnologia, o l'activitat tecnològica d'una regió, influeix en el seu progrés econòmic i social. És per això que calen unes polítiques municipals que donin als municipis la capacitat de ser protagonistes de la seva activitat tecnològica i que no es limitin, com passa en l'actualitat, només a potenciar l'evolució tecnològica orientada per l'interès privat de les empreses líders del sector. Aquest protagonisme ha de servir per fer créixer una tecnologia oberta, de fàcil accés i sota control democràtic. A més, la tecnologia ha inundat tots els aspectes de la vida diària de les persones, facilitant o limitant les llibertats personals. Per això, cal que l'administració no se'n desentengui i no només reguli adequadament l'ús de les tecnologies en aquests àmbits, sinó que també sigui exemplar vetllant per les llibertats de la ciutadania. Cal que aquest apoderament tecnològic dels municipis ho sigui també per a les persones. En aquest sentit, posem especial èmfasi en la necessitat que les polítiques públiques s'elaborin sota una perspectiva de gènere a fi que es transformin en accions representatives de la diversitat existent en la nostra societat. No s'ha de confondre el fet de ser sobiranes tecnològicament amb una administració pública que controli la tecnologia, sinó tot el contrari. La sobirania tecnològica s'ha de basar en tecnologies lliures: de lliure accés, ús, estudi i rèplica, que evitin, precisament, el control tecnològic. A més, la naturalesa d'aquestes tecnologies propicia que el seu disseny i desenvolupament es faci a través de xarxes d'agents en les quals es poden combinar les capacitats tècniques amb el coneixement de les necessitats del territori, i no recaigui únicament sobre l'Administració pública la responsabilitat de fer evolucionar la tecnologia.

1. Neutralitat de la xarxa

- 1.1. De la mateixa manera que la xarxa elèctrica o la telefònica (convencional) són neutres (el corrent que ens arriba és el mateix per a tots), Internet ha de ser neutral. No es pot prioritzar ni perjudicar el tràfic de les dades en funció del poder adquisitiu, la relació amb les entitats de poder o la ubicació geogràfica. Aquest recurs s'ha convertit en un dels accessos importants de la ciutadania a la informació, la formació i la feina, i ha esdevingut un catalitzador de l'activitat econòmica en la societat actual.

2. Protocols i formats de dades lliures

- 2.1. Els protocols de comunicació i els formats d'intercanvi de dades han de ser lliures i oberts en tots els casos possibles. En el cas de no ser-ho per motiu tecnològic, s'ha de treballar intensament per assolir-ho. Això fa que no hi hagi discriminació en funció del poder adquisitiu ni en funció de la tecnologia utilitzada.
- 2.2. Aquesta pràctica també facilita l'intercanvi i reutilització de les dades i el programari entre les diferents administracions, i s'evita així la redundància d'esforços i la despesa que sovint es genera en aquest àmbit.

3. Dades obertes o "Open Data"

- 3.1. Les dades generades per les administracions han de ser de lliure accés, excepte en els casos en què la normativa vigent de protecció de dades ho impedeix.
- 3.2. Diners públics, codi públic: les dades, els codis i la informació generats per empreses privades amb diners públics han de ser lliures i alliberats amb llicències que permetin la seva reutilització (<https://www.gnu.org/licenses/copyleft.ca.html> i <https://creativecommons.org/>)

4. Obsolescència programada

- 4.1. Garantir, en els contractes de compra i en les concessions administratives dels proveïdors tecnològics amb l'administració, uns terminis suficientment raonables de manteniment i perdurabilitat dels dispositius i sistemes comprats o implementats, així com uns Acords de nivell de servei – Service Level Agreement (SLA) que garanteixin una qualitat del servei adient en relació a la seva importància.

5. Programari lliure

- 5.1. Des de l'Administració s'ha d'adoptar, en tots els casos possibles, programari lliure que faciliti en gran mesura el que s'ha comentat en els punts 2 i 3. Així mateix, aquesta pràctica permet allargar la vida útil del maquinari (punt 4).
- 5.2. No acceptar donacions de programari privatiu per part d'empreses privades, ni tampoc de maquinari que obligui a utilitzar programari privatiu per a un correcte funcionament: a les escoles no es pot continuar ensenyant a utilitzar programari privatiu com a única opció possible. Això condemna als usuaris a seguir

utilitzant-les, segrestant-los. S'ha d'ensenyar a utilitzar les eines de forma neutral: un full de càlcul, un processador de textos, un entorn de programació, etc., però promocionant les opcions lliures i obertes, que permetin abordar aquesta formació de manera agnòstica, independentment de la situació del mercat tecnològic. En tot cas, s'ha d'evitar deixar entrar les grans tecnològiques al sistema educatiu, on actuen com a lobby aprofitant el terreny adobat per a condicionar els més joves cap als seus interessos comercials.

5.3. Utilitzar programari que funcioni amb la llengua pròpia de la ciutadania: la filosofia del programari lliure facilita de forma immensa que els sistemes estiguin traduïts a qualsevol llengua, en el nostre cas el català, incloent missatges d'error, documentació, diccionaris i sistemes de parla, a diferència de la majoria de programari privatiu, que menysté, oblida i perjudica de forma sistemàtica les llengües que no són del seu interès, des del punt de vista comercial.

6. Escletxa digital

- 6.1. Posar en marxa programes de formació i capacitació digital per a la ciutadania, així com reforçar els que ja existeixen.
- 6.2. Oferir formació tecnològica (inicial i avançada) a col·lectius amb risc d'exclusió social per motius socioeconòmics, en temàtiques d'innovació tecnològica.
- 6.3. Garantir l'accessibilitat a persones amb discapacitat: cal que els formats de representació d'informació compleixin els estàndards i recomanacions quant a la representació d'informació per a persones amb capacitats diverses.

7. Infraestructures bàsiques de comunicacions

- 7.1. Promoure ordenances municipals de desplegament de nova infraestructura com la proposada per Guifi.net, que promou amb la màxima agilitat i eficiència possible, estimula i maximitza l'eficiència de qualsevol tipus d'inversió i, alhora, assegura la seva sostenibilitat en base a l'ús que se'n fa, fent més petit el cost per a l'Administració pública i també per al ciutadà i la societat en general.
- 7.2. Afavorir les xarxes comunals i obertes, fent especial èmfasi a la necessitat d'avaluació de l'impacte social i territorial dels desplegaments, sense deixar de banda els possibles casos d'ús.

Serveis socials

Des de la CUP apostem per un nou model de societat centrat en les necessitats i la realització, un nou model de societat en què les persones puguin aportar en funció de la seva capacitat i rebre segons les seves necessitats.

Els serveis socials són una àrea clau dels ajuntaments, tant per les activitats que desenvolupen com per l'efecte que tenen sobre les vides dels veïns i veïnes. Per aquest motiu, proposem un nou model de serveis socials proactiu, que deixi enrere el model tramitador tradicional i permeti als treballadors socials sortir del seu lloc de treball i dur a terme tasques de detecció, prevenció i treball de carrer. No volem que el caràcter assistencialista dels serveis socials es tradueixi en un gestor de la misèria. Ben al contrari, volem que ofereixi oportunitats per permetre als ciutadans sortir de les situacions de desigualtat i pobresa. Per tot això, proposem:

1. Destinar més recursos a serveis socials, tant econòmics com humans, per garantir una atenció correcta i reduir al màxim les llistes d'espera actuals.
2. Coordinar totes les àrees que ofereixen ajuts i gestionen serveis bàsics essencials.
3. Fomentar la proactivitat dels serveis socials.
 - 3.1. Fonamentar la praxi d'un model inclusiu i cohesionador de serveis socials en la interseccionalitat, en el disseny, en el desenvolupament i l'avaluació de serveis, plans, projectes i programes i en la transversalitat per a la inclusió social entre àrees. Un model que situï en el centre els problemes personals, familiars i de la comunitat, i observi els problemes socials d'una manera holística, que garanteixi un abordatge integral per tal d'afrontar les problemàtiques de manera global.
4. Que l'àrea de serveis socials sigui proactiva i treballi per detectar i prevenir problemàtiques, no només per tramitar expedients administratius.
5. Revertir la individualització, l'estigmatització i la culpabilització cada cop més intenses de les problemàtiques socials de les persones en situació d'exclusió, i construcció d'alternatives incrementant les intervencions de treball comunitari amb l'objectiu de reforçar i teixir lligams densos en els barris i pobles i l'apoderament individual i comunitari.
6. Detectar i prevenir necessitats emergents a mitjà i llarg termini, especialment les que afecten l'envelliment de la població: centres de dia per a gent gran, pisos assistits, llars residencials d'estada temporal i permanent, centres oberts per a la infància en risc, cases de

- petita infància, habitatges per a urgències socials, punts de trobada de joves, escoles bressol, etc.
7. Elaborar plans d'inclusió social que tinguin per objectiu sostenir i apoderar sectors més desfavorits, trencar el cercle viciós del desposseïment i teixir comunitat.
 8. Dur a terme, en l'àmbit municipal, una actuació de promoció de la salut i prevenció de la malaltia com a apostes clau per reduir les desigualtats de salut de classe i de gènere. Cal posar en marxa als municipis els plans locals de salut, fent detecció de necessitats entre tots els organismes, entitats, organitzacions i enfortint l'atenció comunitària compartida.
 9. Garantir que no hi hagi talls de subministrament energètic ni d'aigua als habitatges de les famílies amb dificultats econòmiques sense una autorització prèvia dels serveis socials.
 10. Orientar les polítiques d'educació cap a la igualtat, la inclusió i la cohesió social.
 - 10.1. Revisar la zonificació escolar dels municipis.
 - 10.2. Garantir que la zonificació no suposi una barrera per a cap família. Per això cal assegurar transport escolar per revertir la segregació.
 11. Orientar l'esport i la pràctica esportiva perquè siguin una eina d'integració, lluita contra la segregació, coeducació i promotors de la salut i l'educació en valors.
 12. Aconseguir uns serveis funeraris públics i que garanteixin un enterrament digne, laic i a un preu assequible al marge de les grans empreses privades i asseguradores que monopolitzen el sector.
 13. Garantir la cobertura pública dels serveis necessaris per a una vida digne en l'etapa de la vellesa.
 - 13.1. Fomentar l'envelliment actiu de la gent gran.
 - 13.2. Suport a persones al càrrec de gent amb dependència. Creació d'un servei respir, on persones amb dependència poden passar unes hores al dia fent activitats, alliberant la persona cuidadora per una franja de temps.

Habitatge

La suposada sortida de la crisi que va devastar la classe treballadora dels Països Catalans a partir del 2007 té avui un dels seus efectes més clars en la repetició d'una nova bombolla immobiliària. Aquesta vegada, però, centrada en l'alça dels preus del lloguers, que arriben a cotes impagables per al conjunt de les classes populars, les quals, a més, han sofert una pèrdua important del poder adquisitiu, la qual cosa ens aboca a una crisi d'habitatge en constant creixement. Cal revertir aquesta dinàmica i fer possibles uns barris i uns pobles habitables, que no responguin exclusivament a la lògica del benefici capitalista, sinó a les necessitats de qui els habita.

El preu dels lloguers a Tordera ha augmentat un 21 % des del 2015, passant dels 390 euros mensuals de mitjana als aproximadament 470, segons dades del servei d'habitatge de la Generalitat de Catalunya. A més, segons les dades del registre d'habitatges de la Generalitat, el 2016 a Tordera hi havia més de 400 habitatges buits, la immensa majoria en mans de bancs.

1. Crear eines municipals en la gestió de l'habitatge. Des del punt de vista de l'administració municipal i de la gestió de la problemàtica d'habitatge, cal que els municipis (o els consells comarcals si és el cas) es dotin dels mecanismes següents per fer front a la planificació i gestió de l'habitatge:
 - 1.1. Pla local d'habitatge: una radiografia del municipi que ajuda a l'hora d'abordar totes aquestes propostes, en què es diagnostiqui l'actual situació i es tracin les mesures estratègiques a mitjà i llarg termini per abordar les necessitats que se'n desprenen.
2. Aprovar una ordenança municipal reguladora del procediment sobre verificació d'habitatges buits. Es defineix com a habitatge buit l'habitatge que roman desocupat permanentment, sense causa justificada, per un termini de més de dos anys.
3. Elaborar una diagnosi i un cens. L'objectiu és tenir localitzats els habitatges desocupats en un municipi concret i conèixer el seu estat físic, jurídic i econòmic amb relació al seu possible lloguer assequible.
4. Crear una taxa amb l'objectiu de finançar la inspecció del parc d'habitatges i poder detectar així aquells habitatges buits que cal incorporar a les borses de lloguer municipals. Aquesta taxa només la pagaran els propietaris d'aquests habitatges i el cost de la inspecció el pagaria la propietat de l'habitatge en cas d'estar buit durant el termini que marqui l'ordenança fiscal.

5. Fer front als desnonaments. L'habitatge és un dret i no un privilegi i, per tant, cal treballar perquè cap persona ni cap família es quedi al carrer ni un sol dia.
 - 5.1. Prohibir el desnonament per motius econòmics dels habitatges habituals. Moratòria immediata de tots els desnonaments d'aquestes característiques.
 - 5.2. Aturar els desnonaments mitjançant la intervenció dels serveis socials municipals i mediació entre les entitats bancàries i els afectats per tal d'aconseguir lloguer social.
 - 5.3. Protecció dels inquilins. Els habitatges socials no estaran sotmesos a la Llei de lloguers urbans (LAU) i s'establirà un règim de tinença estable i de llarga durada basada en la cessió d'ús.

6. Facilitar l'accés a l'habitatge per a persones amb diversitat funcional i malaltia mental. Promoure una legislació per garantir l'accés en igualtat de condicions a totes les persones amb diversitat funcional que requereixin un habitatge adaptat.
 - 6.1. Definir programes orientats a l'adaptació progressiva de totes les promocions d'habitatges perquè compleixin els paràmetres tècnics d'accessibilitat. Això inclou la dotació de preinstal·lacions domòtiques en la totalitat dels habitatges.
 - 6.2. Creació d'una xarxa pública de pisos tutelats per garantir l'autonomia i la integració social en igualtat de condicions a totes les persones amb malalties mentals que ho requereixin.
 - 6.3. Augmentar el nombre de places de les residències adreçades a les persones amb malalties mentals greus. Residències no tancades que permetin la relació dels malalts amb el seu entorn.

7. Facilitar la mobilització d'habitatges de petits tenidors. Facilitar als petits tenidors la inclusió del seu habitatge a la xarxa d'habitatge social, ja sigui per la via de la incentivació fiscal o de la penalització de la tinença d'habitatge en desús.

Antiracisme i diversitat

La situació del racisme institucional, social i quotidià a casa nostra impacta fortament en les vides de moltes persones de les nostres comunitats, barris i viles. El racisme marca i delimita les oportunitats i itineraris vitals ja sigui al treball, a l'educació, a la salut o en l'accés a l'habitatge. Hi ha una violència estructural produïda pel capitalisme racial que diferencia entre persones amb drets i persones sense drets, entre rics i pobres, entre explotats i explotadors. Aquesta violència i divisió estructurals estan en l'arrel de l'actual creixement de l'extrema dreta arreu, que fa de les persones migrants i refugiades el boc expiatori de tots els mals possibles. En aquest context, la lluita antiracista és més important que mai. Per això la CUP defensem que cal posar al centre de la nostra acció política els reptes que representa un sistema racista i colonial. Avui l'antiracisme polític ha de posar al centre de la seva pràctica política les opressions racistes i colonials i l'assumpció crítica dels privilegis de la ciutadania europea. El projecte que la CUP defensem busca ampliar i consolidar drets polítics, socials i econòmics per a tota la societat. La residència ha de ser l'únic requisit per gaudir de la ciutadania plena i, per tant, per a la concessió de l'únic estatus existent amb garantia i plenitud de drets per a tothom: vot, educació, treball, habitatge, sanitat i accés a la funció pública. La garantia de la igualtat de drets és imprescindible per acabar amb les polítiques europees migratòries, estatals i catalanes basades en la persecució, identificació, privació de llibertat i deportació de la població migrada que viu a Catalunya. Però estendre, aprofundir i ampliar els drets per a tota la població és la millor garantia per front a l'extrema dreta i interrompre les pràctiques de dominació. Defensem, per tant, un model basat en el respecte a la pluralitat i a la diversitat cultural, lingüística i de tots els elements que formen la identitat de cada persona. Tenir sobirania antiracista suposa tenir dret a decidir en igualtat i aquesta només serà efectiva si totes les persones disposen dels mateixos drets socials i polítics, independentment de la seva procedència, raça o llengua. Defensem, per tant, i finalment, que totes les persones puguin exercir el dret a migrar, a pertànyer i a romandre. Per això volem construir una república i uns municipis on totes les persones hi tinguem cabuda. La volem construir entre totes, independentment de l'origen, abolint la llei d'estrangeria i totes les lleis racistes i classistes, i on les persones refugiades siguin benvingudes. En aquesta construcció cal treballar amb el moviment antiracista per tal de participar i col·laborar amb els col·lectius i grups antiracistes que ja lluiten en la mateixa direcció. L'estratègia per assolir l'erradicació del racisme i la satisfacció plena de tots els drets per a totes les persones, passa també per construir municipis antiracistes que desobeeixin la llei d'estrangeria, que facin front al racisme i que practiquin la no col·laboració amb el racisme institucional i d'estat.

1. Promoure l'elaboració de plans municipals de lluita contra el racisme i la islamofòbia que proposin catàlegs de mesures efectives i mesures específiques en l'àmbit de la islamofòbia de gènere.
2. Comprometre'ns a monitoritzar i a auditar les pràctiques de les policies locals prohibint les identificacions per motius ètnics.
3. Assumir i treballar polítiques municipals de suport a les persones refugiades. Les ajudes a les persones refugiades s'han de gestionar des dels ens públics, i en concret també des dels ajuntaments.
4. Defensar la garantia del dret a culte també des dels municipis. És necessari el respecte a la pluralitat de creences presents en el municipi. De la mateixa manera, és necessari el reconeixement idoni de les festivitats de les religions minoritàries.
 - 4.1. Impulsar espais d'intercanvi cultural, en moments de festivitats populars, per tal d'educar la societat en la diversitat.
5. Fomentar la comprensió de la diversitat com a riquesa cultural i el respecte cap als drets culturals de tota la ciutadania.
 - 5.1. Incorporar a la programació cultural del municipi propostes que posin a debat els drets culturals.
 - 5.2. Fomentar la organització autogestionada entre col·lectius i entitats del municipi de propostes gastronòmiques que fomentin l'intercanvi cultural.
6. Exigir que tots els ajuntaments del país compleixin els compromisos adquirits en l'acolliment de persones refugiades.
7. Garantir que en les dependències municipals hi hagi tota la informació rellevant en els diversos idiomes de les principals llengües de la població que habita els nostres barris i viles, la presència de traductors en tots els centres d'atenció primària i els mecanismes perquè el funcionariat de les institucions municipals sigui representatiu d'aquesta diversitat.
8. Assegurar que els menjadors escolars no discriminin l'alumnat per motius de creences.

Seguretat

L'aposta per tendir cap a un model de barri, vila o ciutat més just, cohesionat i integrador porta inequívocament a repensar, també, quins han de ser els mecanismes per garantir precisament la defensa de les llibertats i els drets humans, i quina la manera de donar resposta a les diferents problemàtiques que puguin sorgir fruit de la convivència als diferents pobles i ciutats. Viure segur és un dret fonamental i necessari. Per tal que la seguretat esdevingui un dret cal transformar el model imperant i, com en molts altres àmbits, s'han de situar les persones al centre de la política de seguretat donant resposta a les amenaces ambientals, alimentàries, de salut o en qualsevol altre àmbit social o de la vida.

Viure en pobles i ciutats més segurs ha de ser una de les nostres prioritats. Un món segur va lligat a un món que proveeixi les necessitats bàsiques de les persones. Quan més les proveïm, més a prop estarem de la seguretat. Hi ha moltes classes de violència a les quals hem de fer front i fer visibles aquelles que són silenciades en la nostra societat, com la masclista, els assetjaments, el control, l'explotació laboral, la violència cultural... Les persones ens sentim segures si sabem que tindrem accés a l'educació, a la sanitat, a un habitatge digne i als subministraments més bàsics. Que hi ha violència estructural ho demostra la diferència en l'esperança de vida entre un barri ric i un barri obrer. És imprescindible que treballem la seguretat de les persones des de la transversalitat, i això implica que la seguretat de les persones no ha d'estar en mans de la policia. Cal que estructurem serveis i replantegem la policia per tal que aquesta no es percebi com un element repressiu al servei del sistema, sinó com un element que ajuda a resoldre problemàtiques derivades de necessitats col·lectives.

Seguretat i control social no són sinònims. La seguretat pot ser entesa des de moltes perspectives i proveïda per molts serveis. La seguretat pot ser transmesa no només pels cossos policials, sinó també pels cossos de bombers, protecció civil i agents cívics. D'altra banda, l'administració pública i els serveis socials haurien de produir, respectivament, seguretat jurídica i social, entesa aquesta darrera com la lluita per la reducció de les desigualtats socials i la pobresa.

1. Apostar, en les qüestions de convivència, per polítiques que vagin en el sentit de la mediació, l'acció social, la intervenció socioeducativa i comunitària. Cal apostar fermament per aquestes vies, fent plans transversals des dels serveis municipals d'aquests àmbits i posant-hi els mitjans i recursos necessaris. La policia municipal no ha de ser a tots els plans ni a totes les actuacions. Cal desplegar polítiques a llarg termini que eliminin la desigualtat i tot allò que causa delinqüència. La participació de la policia ha de ser només en aquelles actuacions

en què es consideri que pot fer una tasca de suport i s'ha de supeditar al plantejament que facin els serveis socials i la mediació.

2. Incorporar en les pràctiques de les policies locals el plantejament de mediació-reparació. Abandonar el model de resposta reactiva als problemes de convivència i posar el focus a programar serveis que requereixin un seguiment durant un temps i que puguin tenir un caràcter preventiu.
3. Considerar imprescindible crear en els cossos policials una mirada diferent de relació amb la població que necessàriament ha de partir sempre de la idea de servei públic d'acord amb el ple respecte i promoció dels drets humans i fonamentals amb tota la població, sense que siguin acceptables actituds autoritàries precisament amb els col·lectius més vulnerats pel sistema, com ho són el col·lectiu de joves i persones racialitzades.
4. Dotar-se de mecanismes de transparència i control de l'actuació dels cossos de seguretat respecte el compliment dels drets humans i les llibertats.
5. Entendre com a fonamental que desenvolupem formacions dirigides a tots els funcionaris policials amb la finalitat de dotar-los d'eines que els permetin dur a terme la seva tasca amb ple respecte a aquests drets.
6. Garantir un model de seguretat preventiu per comptes de reactiu. Cal un model en què el coneixement exhaustiu de les realitats específiques del poble, vila o barri, de les seves mancances i potencialitats, regeixi la tasca dels serveis municipals d'urbanisme, serveis socials, educació, cultura... inclosa la policia local, com a garants de la seguretat. Els plans transversals que afecten diversos serveis municipals poden ser una bona eina per desenvolupar aquesta proposta.
7. Garantir un model de seguretat de proximitat, que respongui a les necessitats de les persones i que no silenciï les problemàtiques, sinó que les escolti, les analitzi i ens permeti fer mediació i comptar amb els recursos necessaris per tal de poder assolir solucions reparadores i que actuïn sobre l'arrel del conflicte.
8. Analitzar i revisar quin és el model, tant de seguretat com policial, i concretar una alternativa tot fent una anàlisi de les necessitats existents i escoltant la ciutadania a través de processos de deliberació, debat, taules o auditories temàtiques ciutadanes. Des d'una posició de govern, l'elaboració d'un pla de seguretat i un pla director de la policia municipal pot ser una oportunitat per dur a terme aquesta proposta.

9. Implementar meses interdepartamentals mitjançant canals individuals o multilaterals entre les diferents àrees que estan implicades en cada problemàtica.
10. Treballar per uns municipis antimilitaristes compromesos amb el desarmament i la promoció d'unes polítiques locals basades en la cooperació, el respecte, la igualtat i la cohesió social. Imatges com les de mainada manipulant armes de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra que es van donar en la tercera fira de seguretat són intolerables i no s'han de repetir.
11. Treballar conjuntament amb la ciutadania per crear un nou model de seguretat que no sigui reactiu ni estigui basat en les càmeres de videovigilància, que no eviten la delinqüència. Les càmeres poden tenir efectes dissuasius que traslladin la delinqüència a zones no vídeovigilades. A més, posen en perill el dret a la intimitat dels ciutadans.

Urbanisme i mobilitat

Tordera és un municipi extens que va créixer descontroladament durant la bombolla immobiliària dels anys previs a la crisi econòmica global del 2008 i que actualment es troba en una situació delicada, amb gran quantitat de ciutadans vivint en urbanitzacions o disseminats i amb gran quantitat d'habitatges buits al centre del poble.

Des de la vessant urbanística proposem el següent:

1. Revisar el pla d'ordenació urbanístic municipal. Incloure al nomenclàtor de carrers tots aquells domicilis dels disseminats que es troben il·localitzables, per tal de garantir la capacitat d'acció ràpida dels serveis d'emergències en cas d'actuació.
2. Seguir avançant per eliminar les barreres arquitectòniques.
3. Mantenir la pilona del centre del poble alçada, doncs transmet seguretat als veïns i veïnes de nit i a les famílies en la sortida dels infants de les escoles.
4. Treballar per la pacificació dels carrers centrals, amb l'objectiu de fer el poble més amable als vianants.
5. Evitar obres faraòniques que no milloren la vida dels ciutadans.
6. Fomentar les connexions entre els torderencs que viuen en urbanitzacions i el centre de la vila. A més d'això, fomentar la proactivitat portant les activitats als diferents nuclis de població del poble.
7. Optimització del servei d'autobús municipal.
 - 7.1. Auditoria del servei externalitzat d'autobús. Treballar per un servei de gestió pública.
8. Fomentar modes de transport ecològicament sostenibles.
9. Millorar la mobilitat i fer-la més sostenible amb iniciatives organitzades des persones usuàries.